

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a cincea)

21 februarie 2013(*)

„Fiscalitate – TVA – Directiva 2006/112/CE – Articolul 132 alineatul (1) litera (m) – Scutire – Prestări de servicii strâns legate de sport și de educația fizică – Practicarea unor activități sportive în mod neorganizat și nesistematic – Parc acvatic municipal”

În cauza C-18/12,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Nejvyšší správní soud (Republica Cehă), prin decizia din 15 decembrie 2011, primită de Curte la 16 ianuarie 2012, în procedura

Město Žamberk

împotriva

Finanční úředitelství v Hradci Králové, devenită Odvolací finanční úředitelství

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul T. von Danwitz (raportor), președinte de cameră, și domnii A. Rosas, E. Juhász, D. Šváby și C. Vajda, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,

grefier: doamna A. Impellizzeri, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 12 decembrie 2012,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru město Žamberk, de J. Lukáš, avocat;
- pentru Finanční úředitelství v Hradci Králové, de E. Horáková, în calitate de agent;
- pentru guvernul ceh, de M. Smolek, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de L. Lozano Palacios, de M. Šimerdová și de Z. Maláškova, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7, denumită în continuare

„Directiva TVA”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între m?sto Žamberk (ora?ul Žamberk), pe de o parte, ?i Finan?ní ?editelství v Hradci Králové, devenit? Odvolací finan?ní ?editelství (Departamentul de contesta?ii din cadrul Direc?iei de Finan?e), pe de alt? parte, cu privire la aplicarea taxei pe valoarea ad?ugat? (denumit? în continuare „TVA”) la pre?ul biletului de intrare în schimbul c?ruia m?sto Žamberk permite accesul la parcul acvatic municipal.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Potrivit articolului 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva TVA, este supus? la plata TVA-ului „prestarea de servicii efectuat? cu titlu oneros pe teritoriul unui stat membru de c?tre o persoan? impozabil? care ac?ioneaz? ca atare”.

4 Articolul 132 alineatul (1) litera (m) din această directiv?, care figureaz? în capitolul 2, intitulat „Scutiri pentru anumite activit??i de interes general”, din titlul IX din directiva men?ionat?, prevede:

„Statele membre scutesc urm?toarele tranzac?ii:

[...]

(m) prestarea anumitor servicii strâns legate de sport ?i de educa?ia fizic? de c?tre organiza?ii f?r? scop lucrativ persoanelor care practic? sportul sau educa?ia fizic?.”

5 Potrivit articolului 134 din aceea?i directiv?:

„Livrarea de bunuri sau prestarea de servicii nu este scutit?, în temeiul articolului 132 alineatul (1) [litera (m)], în urm?toarele cazuri:

(a) atunci când livrarea sau prestarea nu este esen?ial? pentru opera?iunile scutite;

(b) atunci când scopul principal al livr?rii sau prest?rii este ob?inerea de venituri suplimentare pentru organismul în cauz? prin opera?iuni care se afl? în concuren?? direct? cu cele efectuate de întreprinderile comerciale supuse TVA.”

Dreptul ceh

6 Articolul 61 litera d) din Legea nr. 235/2004 privind taxa pe valoarea ad?ugat?, în versiunea aplicabil? faptelor din cauza principal?, intitulat „Alte prest?ri scutite de plata taxei f?r? drept de deducere a taxei”, prevede:

„Sunt de asemenea scutite de plata taxei urm?toarele prest?ri:

[...]

d) prestarea de servicii strâns legate de sport sau de educa?ia fizic? de c?tre persoane juridice care nu au fost înfiin?ate în scop lucrativ persoanelor care practic? sportul sau educa?ia fizic?.”

7 În temeiul articolului 2 alineatul 1 din Legea nr. 115/2001 privind încurajarea activit??ilor sportive, no?iunea de sport corespunde oric?rei forme de activitate fizic? având drept obiective, prin intermediul unei particip?ri organizate sau neorganizate, dezvoltarea armonioas? a condi?iei fizice ?i psihice, ameliorarea s?n?t??ii, precum ?i ob?inerea unor rezultate sportive în competi?ii

sportive la toate nivelurile.

8 Alineatul 2 al aceleia?i dispozi?ii define?te expresia „sport pentru to?i” ca fiind activit??ile sportive, atât organizate, cât ?i neorganizate, ?i activit??ile recreative destinate maselor largi ale popula?iei.

Litigiul principal ?i întreb?rile preliminare

9 M?sto Žamberk pune la dispozi?ie, contra cost, dreptul de a intra într-un parc acvatic municipal în care se g?sesc printre altele un bazin de înot împ?r?it în mai multe culoare ?i dotat cu trambuline pentru s?rituri în ap?, un bazin destinat copiilor, tobogane acvatice, un bazin cu masaj, un bazin natural pentru înot, un teren cu nisip pentru volei de plaj?, mese de tenis de mas? ?i material sportiv oferit spre închiriere. Instan?a de trimitere arat? c?, dup? informa?iile sale, niciun club sau organiza?ie sportiv? nu î?i desf??oar? activit??ile în loca?ia respectiv? ?i nicio ?coal? sau alt? entitate nu utilizeaz? această loca?ie pentru a desf??ura activit??i de educa?ie fizic?.

10 În declara?ia sa fiscal? pentru perioada impozabil? din primul trimestru al anului 2009, m?sto Žamberk a declarat un excedent de TVA de 198 182 CZK. În această privin??, Finan?ní ú?ad v Žamberku (Agen?ia de administrare fiscal? din Žamberk) a apreciat c? prest?rile oferite de parcul acvatic municipal din m?sto Žamberk constituiau prest?ri scutite care nu confereau un drept de deducere a TVA-ului ?i, în consecin??, prin în?tiin?area de plat? din 17 iunie 2009, a stabilit excedentul pentru perioada impozabil? în discu?ie la 154 105 CZK.

11 Întrucât această în?tiin?are de plat? a fost confirmat? printr-o decizie a Finan?ní ?editelství v Hradci Králové (Direc?ia de Finan?e din Hradec Králové) din 15 decembrie 2009, m?sto Žamberk a formulat o ac?iune la Krajský soud v Hradci Králové (Curtea de Apel regional? din Hradec Králové), care a anulat decizia adoptat? de Finan?ní ?editelství v Hradci Králové. Acesta din urm? a formulat recurs la Nejvyšší správní soud (Curtea Administrativ? Suprem?).

12 ?inând seama de defini?ia no?iunii „sport” consacrat? la nivel na?ional prin articolul 2 din Legea nr. 115/2001, Nejvyšší správní soud urm?re?te s? afle, în esen??, dac? activit??ile sportive cu caracter neorganizat ?i nesistematic pot fi calificate drept „practicare a sportului” în sensul articolului 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva TVA.

13 Aceasta ridic? de asemenea problema dac? faptul c? un parc acvatic precum cel în discu?ie în litigiul principal propune vizitatorilor posibilitatea de a practica nu doar anumite activit??i sportive, ci ?i activit??i de destindere sau de relaxare ?i c? inten?ia oric?rui vizitator nu este neap?rat practicarea unor activit??i de tip sportiv poate avea o inciden?? asupra aplicabilit??ii articolului 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva TVA.

14 Nejvyšší správní soud precizeaz? c? cererea sa nu prive?te interpretarea no?iunii „organiza?ie f?r? scop lucrativ” în sensul dispozi?iei men?ionate, dat fiind c? aspectul dac? m?sto Žamberk se circumscrie acestei no?iuni nu face obiectul aprecierii în cadrul litigiului principal din ra?iuni care ?in de dreptul procedural ceh. Pe de alt? parte, întreb?rile preliminare nu privesc condi?iile suplimentare privind scutirea de TVA pe care le prevede articolul 134 din Directiva TVA.

15 În aceste condi?ii, Nejvyšší správní soud a hot?rât s? suspende judecarea cauzei ?i s? adreseze Cur?ii urm?toarele întreb?ri preliminare:

„1) Activitățile sportive cu caracter neorganizat, nesistematic și recreațional care se pot desfășura în acest mod în cadrul unui complex de bazine de înot în aer liber (de exemplu, înotul recreativ, jocuri recreative cu mingea etc.) pot fi considerate drept practicare a sportului sau a educației fizice în sensul articolului 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva [TVA]?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, prestația cu titlu oneros prin care se acordă drept de acces la un astfel de complex de bazine de înot în aer liber, care oferă vizitatorilor și posibilitatea sus-menționată de a practica activități sportive, pe lângă alte tipuri de [activități de] destindere sau de recreere, trebuie considerat a fi un serviciu strâns legat de sport sau de educația fizică prestat persoanelor care practică sportul sau educația fizică în sensul dispoziției menționate din Directiva [TVA] și, prin urmare, un serviciu scutit de [TVA] în măsura în care este prestat de o organizație fără scop lucrativ, iar celelalte condiții prevăzute în directivă sunt îndeplinite?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

16 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva TVA trebuie interpretat în sensul că activitățile sportive cu caracter neorganizat, nesistematic și care nu au ca scop participarea la competiții sportive pot fi considerate drept practicare a sportului în sensul acestei dispoziții.

17 Mai întâi, trebuie remarcat, având în vedere noțiunea „sport” din dreptul național, că, potrivit jurisprudenței constante a Curții, scutiile prevăzute la articolul respectiv constituie noțiuni autonome de drept al Uniunii care au ca obiect evitarea unor divergențe în aplicarea sistemului TVA-ului de la un stat membru la altul (a se vedea în special Hotărârea din 25 februarie 1999, CPP, C-349/96, Rec., p. I-973, punctul 15, Hotărârea din 14 iunie 2007, Horizon College, C-434/05, Rep., p. I-4793, punctul 15, precum și Hotărârea din 16 octombrie 2008, Canterbury Hockey Club și Canterbury Ladies Hockey Club, C-253/07, Rep., p. I-7821, punctul 16).

18 Astfel cum indică titlul capitolului din care face parte articolul 132 din Directiva TVA, scutiile prevăzute la acest articol au ca obiectiv favorizarea anumitor activități de interes general (a se vedea Hotărârea din 23 aprilie 2009, TNT Post UK, C-357/07, Rep., p. I-3025, punctul 32). Aceste scutiri nu vizează însă toate activitățile de interes general, ci numai pe acelea care sunt enumerate și descrise în acest articol într-un mod foarte detaliat (a se vedea Hotărârea Horizon College, citată anterior, punctul 14, Hotărârea Canterbury Hockey Club și Canterbury Ladies Hockey Club, citată anterior, punctul 18, precum și Hotărârea din 10 iunie 2010, Future Health Technologies, C-86/09, Rep., p. I-5215, punctul 29).

19 Termenii folosiți pentru a desemna scutiile menționate sunt de strictă interpretare, dat fiind că acestea constituie derogări de la principiul general potrivit căruia TVA-ul este perceput pentru fiecare prestare efectuată cu titlu oneros de către o persoană impozabilă. Această normă de interpretare strictă nu înseamnă totuși că termenii utilizați pentru a defini scutiile prevăzute la articolul 132 menționat trebuie interpretați într-un mod care ar priva aceste scutiri de efectele lor (Hotărârea din 18 noiembrie 2004, Temco Europe, C-284/03, Rec., p. I-11237, punctul 17, Hotărârea Horizon College, citată anterior, punctul 16, precum și Hotărârea Canterbury Hockey Club și Canterbury Ladies Hockey Club, citată anterior, punctul 17).

20 Astfel, acești termeni trebuie interpretați în lumina contextului în care se înscriu, a finalității și a economiei Directivei TVA, ținând în special cont de *ratio legis* a scutirii în discuție (a se vedea în acest sens Hotărârea Temco Europe, citată anterior, punctul 18, Hotărârea din 3 martie

2005, Fonden Marselisborg Lystbådehavn, C-428/02, Rec., p. I-1527, punctul 28, precum și Hotărârea Canterbury Hockey Club și Canterbury Ladies Hockey Club, citată anterior, punctul 17).

21 În ceea ce privește articolul 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva TVA, trebuie arătat că această dispoziție vizează, potrivit textului său, practicarea sportului și a educației fizice în general. Dispoziția nu urmărește, având în vedere această formulare, ca doar anumite sporturi să beneficieze de scutirea prevăzută la acest articol (a se vedea în acest sens Hotărârea Canterbury Hockey Club și Canterbury Ladies Hockey Club, citată anterior, punctul 27).

22 De asemenea, articolul 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva TVA nu impune, pentru a fi aplicabil, ca activitatea sportivă să fie practică la un anumit nivel, de exemplu, la nivel profesionist, și nici ca activitatea sportivă în discuție să fie practică într-un anumit mod, respectiv în mod regulat sau organizat ori în vederea participării la competiții sportive, cu condiția totuși ca exercitarea acestei activități să nu se înscrie într-un cadru de pură recreere și destindere.

23 În ceea ce privește finalitatea articolului 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva TVA, trebuie arătat că această dispoziție urmărește obiectivul de a favoriza anumite activități de interes general, și anume servicii strâns legate de sport și de educația fizică, prestate de organizații fără scop lucrativ persoanelor care practică sportul sau educația fizică. Astfel, dispoziția amintește următoarele promovarea practicii unor astfel de activități de mase largi ale populației.

24 Or, o interpretare a celeiași dispoziții care limitează domeniul de aplicare al scutirii pe care o prevede la activitățile sportive desfășurate în mod organizat, sistematic sau care au drept scop participarea la competiții sportive ar fi contrară obiectivului menționat.

25 Având în vedere cele de mai sus, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolul 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva TVA trebuie interpretat în sensul că activitățile sportive cu caracter neorganizat, nesistematic și care nu au ca scop participarea la competiții sportive pot fi considerate drept practicare a sportului în sensul acestei dispoziții.

Cu privire la a doua întrebare

26 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva TVA trebuie interpretat în sensul că accesul la un parc acvatic care oferă vizitatorilor posibilitatea de a practica activități sportive, pe lângă alte tipuri de activități de destindere sau de recreere, poate constitui o prestare de servicii strâns legată de sport.

27 Astfel cum rezultă din jurisprudența Curții, atunci când o operațiune este constituită dintr-un fascicul de elemente și de acte, trebuie luate în considerare toate împrejurările în care se desfășoară operațiunea respectivă, cu scopul de a determina, pe de o parte, dacă ne găsim în prezența a două sau mai multe prestații distincte ori a unei prestații unice și, pe de altă parte, dacă, în acest din urmă caz, această prestație unică face obiectul scutirii în discuție (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 octombrie 2005, Levob Verzekeringen și OV Bank, C-41/04, Rec., p. I-9433, punctul 19, Hotărârea din 29 martie 2007, Aktiebolaget NN, C-111/05, Rep., p. I-2697, punctul 21, precum și Hotărârea din 10 martie 2011, Bog și alții, C-497/09, C-499/09, C-501/09 și C-502/09, Rep., p. I-1457, punctul 52).

28 Trebuie considerat că există o prestație unică atunci când două sau mai multe elemente sau prestații furnizate clientului sunt atât de strâns legate între ele încât formează în mod obiectiv o singură operațiune economică indivizibilă, a cărei descompunere ar avea un caracter artificial (Hotărârea Levob Verzekeringen și OV Bank, citată anterior, punctul 22, Hotărârea din 21

februarie 2008, Part Service, C-425/06, Rep., p. I-897, punctul 53, precum și Hotărârea Bog și alții, citat anterior, punctul 53). În plus, este vorba despre o prestație unică atunci când trebuie să se considere că unul sau mai multe elemente constituie prestația principală, pe când, dimpotrivă, alte elemente trebuie considerate una sau mai multe prestații accesorii care fac obiectul aceluiași tratament fiscal precum prestația principală (a se vedea în special Hotărârile citate anterior CPP, punctul 30, Levob Verzekeringen și OV Bank, punctul 21, precum și Bog și alții, punctul 54 și jurisprudența citată).

29 Pentru a determina dacă o prestație complexă unică trebuie considerată o prestație strâns legată de sport în sensul articolului 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva TVA, în pofida faptului că această prestație cuprinde și elemente care nu au o astfel de legătură, se impune să se ia în considerare toate împrejurările în care se desfășoară operațiunea pentru a căuta elementele caracteristice și pentru a identifica elementele predominante ale acesteia (a se vedea în acest sens în special Hotărârea din 2 mai 1996, Faaborg-Gelting Linien, C-231/94, Rec., p. I-2395, punctele 12 și 14, Hotărârea Levob Verzekeringen și OV Bank, citat anterior, punctul 27, precum și Hotărârea Bog și alții, citat anterior, punctul 61).

30 Rezultat din jurisprudența Curții că elementul predominant trebuie determinat în temeiul punctului de vedere al consumatorului mediu (a se vedea în acest sens în special Hotărârea Levob Verzekeringen BV și OV Bank, citat anterior, punctul 22, și Hotărârea din 2 decembrie 2010, Everything Everywhere, C-276/09, Rep., p. I-12359, punctul 26) și având în vedere, în cadrul unei aprecieri de ansamblu, importanța calitativă, iar nu doar cantitativă, a elementelor care intră în domeniul de aplicare al scutirii prevăzute la articolul 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva TVA în raport cu cele care nu intră în domeniul de aplicare al acestei scutiri (a se vedea în acest sens Hotărârea Bog și alții, citat anterior, punctul 62).

31 În cadrul cooperării instituite în temeiul articolului 267 TFUE, instanțelor naționale le revine sarcina de a determina dacă, într-o anumită speță, persoana impozabilă furnizează o prestație unică ce intră în domeniul de aplicare al scutirii menționate și de a efectua toate aprecierile de fapt definitive în această privință (a se vedea în acest sens Hotărârile CPP, punctul 32, Levob Verzekeringen și OV Bank, punctul 23, precum și Bog și alții, punctul 55, citate anterior). Revine însă Curții sarcina de a furniza instanțelor menționate toate elementele interpretative care aparțin dreptului Uniunii și care pot fi utile pentru soluționarea cauzei cu care sunt sesizate (a se vedea Hotărârea Levob Verzekeringen și OV Bank, citat anterior, punctul 23, și Hotărârea din 27 septembrie 2012, Field Fisher Waterhouse, C-392/11, punctul 20).

32 În ceea ce privește existența unei prestații complexe unice în cauza principală, trebuie analizat dacă complexul de bazine de înot grupate în parcul acvatic în discuție formează un ansamblu astfel încât accesul la acest ansamblu să constituie o singură prestație a cărei descompunere ar avea un caracter artificial. În această privință, dacă singurul tip de bilet de intrare existent pentru parcul acvatic conferă, precum în speță, dreptul de acces la întregul complex, fără nicio distincție în funcție de tipul de bazin utilizat efectiv, de modul și de durata utilizării sale pe perioada valabilității biletului de intrare, această împrejurare constituie un indiciu important al existenței unei prestații complexe unice.

33 În ceea ce privește problema dacă, în cadrul unei astfel de prestații complexe unice, elementul predominant este posibilitatea de a desfășura activități sportive care intră în domeniul de aplicare al articolului 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva TVA sau mai curând pura recreere și destindere, aceasta trebuie determinată, astfel cum s-a amintit la punctul 30 din prezenta hotărâre, în temeiul punctului de vedere al consumatorului mediu, care va trebui identificat pe baza unui ansamblu de elemente obiective. În cadrul acestei aprecieri de ansamblu, este necesar să se ia în considerare cu precizie conceptul de parc acvatic în discuție, care rezultă din

caracteristicile sale obiective, respectiv diferitele tipuri de infrastructuri puse la dispoziție, amenajarea lor, numărul și importanța lor în raport cu întregul parc.

34 Referitor în special la spațiile acvatice, instanța națională va trebui să ia în considerare mai ales aspectul dacă acestea sunt destinate practicării înotului cu caracter sportiv, prin faptul că, de exemplu, sunt împărțite în culoare de înot, sunt echipate cu blocstarturi și au o adâncime și o lățime adecvate, sau dacă, dimpotrivă, sunt amenajate astfel încât se pretează în mod esențial unei utilizări recreative.

35 În schimb, faptul că intenția unui anumit număr de vizitatori nu vizează elementul predominant al prestației în discuție astfel identificat nu este de natură să repună în discuție această identificare.

36 Astfel, o abordare în care să se ia în considerare intenția fiecărui vizitator privit individual în legătură cu utilizarea infrastructurilor puse la dispoziție ar fi contrară obiectivelor sistemului TVA-ului de a asigura securitatea juridică, precum și aplicarea corectă și simplă a scutirilor prevăzute la articolul 132 din Directiva TVA. În această privință, trebuie amintit că, pentru a facilita actele inerente aplicării TVA-ului, trebuie să se ia în considerare, mai puțin în cazuri excepționale, natura obiectivă a operațiunii în discuție (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 aprilie 1995, BLP Group, C-4/94, Rec., p. I-983, punctul 24, Hotărârea din 9 octombrie 2001, Cantor Fitzgerald International, C-108/99, Rec., p. I-7257, punctul 33, precum și Hotărârea din 27 septembrie 2007, Teleos și alții, C-409/04, Rep., p. I-7797, punctul 39).

37 Având în vedere considerațiile care preced, trebuie să se răspundă la a doua întrebare că articolul 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva TVA trebuie interpretat în sensul că accesul la un parc acvatic care oferă vizitatorilor posibilitatea de a practica activități sportive, pe lângă alte tipuri de activități de destindere sau de recreere, poate fi considerat o prestare de servicii strâns legată de sport. Revine instanței de trimitere să stabilească dacă, în lumina elementelor de interpretare furnizate de Curte în prezenta hotărâre și având în vedere împrejurările speciale ale cauzei principale, această situație se regăsește în speță.

Cu privire la cheltuielile de judecată

38 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) declară:

1) Articolul 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că activitățile sportive cu caracter neorganizat, nesistematic și care nu au drept scop participarea la competiții sportive pot fi considerate drept practicare a sportului în sensul acestei dispoziții.

2) Articolul 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2006/112/CE trebuie interpretat în sensul că accesul la un parc acvatic care oferă vizitatorilor posibilitatea de a practica activități sportive, pe lângă alte tipuri de activități de destindere sau de recreere, poate fi considerat o prestare de servicii strâns legată de sport. Revine instanței de trimitere să stabilească dacă, în lumina elementelor de interpretare furnizate de Curte în prezenta hotărâre și având în vedere împrejurările speciale ale cauzei principale, această situație se regăsește în speță.

Semnături

* Limba de procedură: cehă.